

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 245/24
28.3.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, одлучујући о жалбама окривљеног АА и браниоца окривљеног, адвоката Уроша Алексића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.255/23 од 04.12.2023. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, дана **28.03.2024. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Уроша Алексића и пресуда Вишег суда у Београду К.бр.255/23 од 04.12.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.255/23 од 04.12.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, за које му је применом наведеног законског прописа и одредби члана 4, 42, 45 и 55а Кривичног законика утврђена казна затвора у трајању од 7 (седам) година и 1 (једног) месеца и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 9 (девет) месеци, па је даљом применом одредбе члана 60 КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 4 (четири) месеца, у коју му се, на основу одредбе члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.139/23 од 31.03.2023. године, а који

му се рачуна од 29.03.2023. године, када је лишен слободe, те је одређено да му притвор може трајати до упућивања осуђеног у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом. Истом пресудом, а на основу одредбе члана 87 КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то: полуаутоматског пиштоља са олученом цеви марке “Црвена застава”, “модел 88”, видљивог фабричког броја ..., калибра 9x19 мм, са припадајућим оквиром и 7 комада бојеве муниције калибра 9x19 мм, за ватрено оружје са олученим цевима и 0,68 грама опојне дроге хероин у смеси са парацетамолом и кофеином у ПВЦ кесици. На основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП окривљени је ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, те је одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-окривљени АА, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да га Апелациони суд у Београду блаже казни, истовремено захтевајући да буде обавештен о седници већа другостепеног суда и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Урош Алексић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да пресуду преиначи и окривљеног осуди на блажу казну.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр.257/24 од 01.03.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Уроша Алексића, одбије као неосноване и првостепену пресуду потврди.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству окривљеног АА, на којој је размотрио списе, заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

- жалбе су неосноване.

Жалбом окривљеног побија се првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако што се истиче да није имао намеру да врши било каква кривична дела оружјем које је код њега пронађено, у прилог чега иде и чињеница да је исто имало уредан серијски број. У жалби се такође наводи да је пре хапшења био уредно запослен, са пристојном зарадом, те да му вршење кривичних дела није било потребно.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, овакви жалбени наводи окривљеног без утицаја су на правилност утврђеног чињеничног стања у погледу кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и као такви оцењени

неосновани, с обзиром да је првостепени суд чињенично стање у односу на ово кривично дело правилно и потпуно утврдио на основу признања окривљеног датог на главном претресу, које је поткрепљено изведеним доказима и то потврдом о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, Дежурна служба, Интервентна јединица 92 од 29.03.2023. године, записником о балистичком вештачењу НЦКФ од 30.03.2023. године, те исказом сведока полицијског службеника ББ од 21.04.2023. године, датог у претходном поступку.

За своја чињенична и правна утврђења из изреке првостепени суд је у образложењу побијане пресуде навео довољно јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, те је правилно нашао да се у радњама окривљеног, између осталог, стичу сва битна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у односу на које се неосновано жалбом окривљеног побија првостепена пресуда због погрешно утврђеног чињеничног стања.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда из свих законских разлога, међутим из образложења жалбе произлази да је жалба изјављена само због одлуке о кривичној санкцији. Образлажући овај жалбени основ, бранилац окривљеног у жалби наводи да првостепени суд приликом доношења одлуке о кривичној санкцији није испитао све кумулативне услове за примену одредбе члана 55а КЗ, која прописује вишеструки поврат, истичући и да суд није узео у обзир, нити је размотрио, те да, по свему судећи није ни прибавио информацију када је кривично дело за које је окривљени осуђен у Републици Хрватској, учинио. Надаље се у жалби истиче да окривљени до сада није два пута осуђиван у пет година од доношења побијане пресуде, те да је од прве осуђујуће пресуде прошло десет година, због чега се намеће питање да ли у конкретном случају има места примени одредбе члана 55а КЗ, односно примени института вишеструког поврата. Такође се наводи да првостепени суд није довољно ценио признање окривљеног, изражену свест о кривичној одговорности, као и жаљење и кајање, а које околности су могле бити од утицаја на одмеравање блаже казне.

У жалби окривљеног, којом се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, наводи се да је ожењен, отац троје малолетне деце, да су му родитељи веома стари и тешко болести, те да наведене околности, уз чињеницу да се коректно понашао приликом хапшења и током целокупног трајања поступка, оправдавају одмеравање казне у краћем трајању у односу на казну на коју је осуђен првостепеном пресудом, која је престога и некоректна.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, овакви жалбени наводи окривљеног и његовог браниоца, без утицаја су на правилност одлуке о кривичној санкцији и као такви оцењени као неосновани.

Наиме, првостепени суд је, одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, најпре оценио околности из члана 54 КЗ које су од утицаја на висину казне, па је тако од олакшавајућих околности ценио чињеницу да је окривљени признао извршење кривичних дела која су му стављена на терет, те да је изразио жаљење и кајање, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију вишеструку осуђиваност, између осталог и за истоврсно кривично дело у односу на кривично дело

из члана 246 а став 1 КЗ, за које је у овом кривичном поступку оглашен кривим. Надаље је првостепени суд правилно утврдио да су у конкретном случају испуњени услови за примену одредбе члана 55а КЗ, којом је прописано да ће суд приликом изрицања казне затвора, када је реч о вишеструком поврату, изрећи казну изнад половине распона прописане казне, 1) ако је учинилац раније два пута осуђиван за кривична дела учињена са умишљајем, на затвор од најмање једну годину и 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Полазећи од цитиране законске одредбе, првостепени суд је правилно утврдио да су у конкретном случају испуњени наведени кумулативно постављени услови за постојање вишеструког поврата, који се везују за раније осуде, затим за ново кривично дело, тј. за оно за које се учиниоцу суди, као и за одређени временски интервал, који не сме да протекне између отпуштања са издржавања казне за последњу осуду и извршења новог кривичног дела. У вези услова који се односи на раније осуде, односно да је учинилац раније најмање два пута осуђиван и да је осуђиван на казну затвора од најмање годину дана затвора, првостепени суд је утврдио да су испуњени ови услови, с обзиром да из извештаја из казнене евиденције произлази да је окривљени, између осталог, осуђиван пресудом Другог општинског суда у Београду К.бр.402/06 од 16.01.2007. године, због кривичног дела тешке крађе из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, пресудом Другог општинског суда у Београду К.бр.446/04 од 13.02.2006. године, због кривичног дела тешке крађе из члана 166 став 1 КЗ, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, као и пресудом Иностраног суда у Загребу К.бр.345/19/50 од 24.09.2019. године, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога, на казну затвора у трајању од 3 (три) године.

Такође, првостепени суд је правилно утврдио да је испуњен и услов који се односи на временски интервал који захтева да није протекло пет година од дана отпуштања учиниоца са издржавања раније казне до извршења новог кривичног дела, будући да је окривљени са издржавања казне затвора по наведеној пресуди Иностраног суда у Загребу отпуштен дана 03.11.2021. године, а да је кривична дела за која је у овом кривичном поступку оглашен кривим извршио дана 29.03.2023. године.

Имајући у виду утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног, те ценећи степен његове кривице за извршена кривична дела, а посебно ценећи чињеницу да су у конкретном случају услови за постојање вишеструког поврата из члана 55а КЗ, кумулативно испуњени, то је првостепени суд, с обзиром на прописану казну затвора у трајању од 2 до 12 година, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, за које је окривљени, између осталог оглашен кривим, морао да утврди казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 1 (једног) месеца, која је изнад половине прописаног казног распона за ово кривично дело, а потом је правилно утврдивши казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 9 (девет) месеци, за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, правилном применом одредбе члана 60 КЗ, окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 4 (четири) месеца, у коју ће му се, на основу одредбе члана 63 КЗ, урачунати време проведено у притвору од 29.03.2023. године, када је лишен слободе, па

надаље, до упућивања осуђеног у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом.

Код свега наведеног, чињеница да је окривљени отац троје малолетне деце, коју околност је првостепени суд пропустио да цени као олакшавајућу, што се основано указује у жалби окривљеног, није могла утицати на његово блаже кажњавање, с обзиром да је у случају вишеструког поврата простор суда код одмеравања казне сужен, па је самим тим казна затвора у наведеном трајању, на коју је окривљени осуђен првостепеном пресудом нужна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, како је правилно закључио и првостепени суд.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић